

понеже нѣкои отъ славянитѣ не били здраво усѣднали, продължавали още да грабятъ и опустошаватъ. На своитѣ малки еднотървени ладийки тѣ се впускали въ морето и грабили крайбрѣжията и островитѣ, като нападали даже и на малоазийскитѣ крайморски земи. Въ тия свои нападения тѣ обезлюдили и опустошили много области и много градове.

Главнитѣ борби между славяни и римляни въ първата половина на VII в. станали подъ стѣнитѣ на Солунъ, който градъ съсѣднитѣ славянски племена много желяели да прѣвзематъ. За тая цѣль тѣ го обсаждали 4 пѣти, като употрѣбили противъ укрѣпленията му и разни стѣнобитни машини. Първата обсада на Солунъ станала още въ края на VI в. (584 г.), но най-важна била втората обсада (въ 609 г.), при която славянитѣ дошли подъ стѣнитѣ на Солунъ съ сѣмействата и покщнината си, като вѣрвали, че тоя пѣтъ непрѣменно ще влѣзатъ въ града; понеже тогава перситѣ обсаждали Цариградъ, та императорътъ не можалъ да помогне на Солунъ, при това на помощъ на славянитѣ билъ пристигналъ и самиятъ аварски хаганъ. Обаче всички обсади излѣзли несполучливи, защото градътъ билъ яко укрѣпенъ, а най-главно, защото билъ пѣленъ съ бѣженци отъ разни мѣста на опустошения полуостровъ, които бѣженци защищавали съ отчаена храбрость при бѣжището си.

Славянизирание на Балканския полуостровъ. — Като заседнали постепенно, отъ края на V-я до половината на VII в., въ обезлюденитѣ отъ дълго врѣме области на югъ отъ Дунава, славянитѣ станали истински господари на Балканския полуостровъ, вжтрѣшността на който била нарѣчена отъ самитѣ римляни Славиния.

Заселването на славянитѣ въ земитѣ на полуострова станало по слѣдния редъ: Най-напрѣдъ билъ заселенъ южниятъ брѣгъ на Дунава. Тракия, въпрѣки голѣмитѣ славянски притѣснения и грабежи, се държала здраво, та славянитѣ могли да се закрѣпятъ отначало само въ непристъпнитѣ Родопски планини, отдѣто по-послѣ заселили и тракийскитѣ равнини. Единъ отъ глав-